

μετάνοια

μετάνοια, η, ουσ. [<αρχ. μετάνοια], η μετάνοια·

- *κάνω μετάνοιες*, **α.** παρακαλώ κάποιον γονατιστός, ικετεύω κάποιον για κάτι: «έκανα χίλιες μετάνοιες μπροστά του για να με βοηθήσει». **β.** συμπεριφέρομαι υποτακτικά, δουλικά σε κάποιον: «κάθε φορά που τον βλέπει, του κάνει ένα σωρό μετάνοιες». **γ.** παρακαλώ κάποιον επίμονα, φορτικά, για να πετύχω κάποιο σκοπό μου: «του 'κανα χίλιες μετάνοιες μέχρι να του πάρω την υπογραφή του». **δ.** λαχταρώ, ποθώ έντονα να αποκτήσω κάποιον ή κάτι: «κάνω μετάνοιες γι' αυτή τη γυναίκα || κάνω μετάνοιες γι' αυτό τ' αυτοκίνητο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας